

Аналітичний центр «Нова Економіка»

ЗБІРНИК ТЕЗ НАУКОВИХ РОБІТ
УЧАСНИКІВ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
ДЛЯ СТУДЕНТІВ, АСПІРАНТІВ ТА МОЛОДИХ УЧЕНИХ

**СТРАТЕГІЇ ІННОВАЦІЙНОГО
РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ: ПРОБЛЕМИ,
ПЕРСПЕКТИВИ, ЕФЕКТИВНІСТЬ**

31 травня 2019 року

Київ
2019

УДК 005:330.341.1(063)
С83

Стратегії інноваційного розвитку економіки: проблеми, перспективи, ефективність: збірник тез наукових робіт учасників Міжнародної науково-практичної конференції для студентів, аспірантів та молодих учених (м. Київ, 31 травня 2019 р.). – К.: Аналітичний центр «Нова Економіка», 2019. – 148 с.

УДК 005:330.341.1(063)

Організатори конференції не завжди поділяють думку учасників. У збірнику максимально точно відображається орфографія та пунктуація, запропонована учасниками.

Усі матеріали подаються в авторській редакції.

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. СВІТОВЕ ГОСПОДАРСТВО І МІЖНАРОДНІ ЕКОНОМІЧНІ ВІДНОСИНИ

Долгополова М. В. СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ СВІТОВОГО РИНКУ ЕЛЕКТРОННОЇ КОМЕРЦІЇ.....	7
Линник А. В., Мацьків К. А. ЧЛЕНСТВО УКРАЇНИ У ЄВРОПЕЙСЬКОМУ СОЮЗІ: ПЕРЕВАГИ, НЕДОЛІКИ, ПЕРСПЕКТИВИ.....	10
Назаров М. І., Морозова І. В. СТРАХОВИЙ РИНОК УКРАЇНИ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ	13
Прав Ю. Г. МІСЦЕ БУДІВЕЛЬНОГО ПРОЕКТУ У СИСТЕМІ РЕАЛІЗАЦІЇ ФУНКЦІЙ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ.....	16

СЕКЦІЯ 2. ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ

Голіков Ю. Г., Голей Ю. М. ШЛЯХИ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГО (ЗЕЛЕНОГО) ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ	19
Марков Р. Р. ПРОГРАМНО-ЦІЛЬОВИЙ ПІДХІД ДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОСЛИННИЦТВА ТЕХНІЧНИМИ ЗАСОБАМИ	21

СЕКЦІЯ 3. ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВАМИ

Алексєєнко І. І., Фень Л. А. РОЗРОБКА СЦЕНАРІЇВ УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ ДЛЯ ПІДТРИМКИ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ ПІДПРИЄМСТВА	25
Баган Н. В. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ВИКОРИСТАННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ РЕСУРСІВ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ.....	28
Бобровник В. М., Ковальчук Т. А. РОЛЬ ТА ЗНАЧЕННЯ СУЧАСНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ.....	31
Вашенко О. П. ФІНАНСОВІ РЕСУРСИ ЯК СКЛАДОВА РЕСУРСНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПІДПРИЄМСТВ.....	34
Винничук Р. В. СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УКРАЇНСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ.....	36
Вугляр А. І. СТРАТЕГІЧНЕ ПЛАНУВАННЯ НА ПІДПРИЄМСТВІ	40
Гарбузюк Ю. В., Артюх І. Р. КОНКУРЕНТНІ ПЕРЕВАГИ ПІДПРИЄМСТВА І СПОСОБИ ЇХ ДОСЯГНЕННЯ	44

Література:

1. Бланк И.А. Фінансовий менеджмент : Навчальний курс / І.А. Бланк. – 2-е изд., перераб. і доп. – К. : Ельга, Ніка-Центр, 2004. – 656 с.
2. Квасницька Р.С. Інструментарій та методи оптимізації цільової структури капіталу підприємства / Р.С. Квасницька // Економіст. – 2005. – № 5. – С. 73–75.
3. Коваленко Л.О. Фінансовий менеджмент: Навчальний посібник / Л.О. Коваленко, Л.М. Ремньова. – [3-тє вид., випр. і доп]. – К. : Знання, 2008. – 483 с.
4. Копачова К.І. Управління ризиком зниження фінансової стійкості на туристських підприємствах / К.І. Копачова // Науковий вісник: Фінанси, банки, інвестиції. – 2013. – № 2. – С. 151–157.
5. Теплова Т.В. Корпоративные финансы / Т.В. Теплова. – М. : Издательство Юрайт, 2013. – 655 с.
6. Шмигель О.Є. Напрямки забезпечення фінансової стійкості підприємств / О.Є. Шмигель // Інноваційна економіка. Всеукраїнський науково-виробничий журнал. – 2009. – № 2. – С. 211–219.

Баган Н. В.

аспірант кафедри економіки підприємства

Полтавська державна аграрна академія

м. Полтава, Україна

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ВИКОРИСТАННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ РЕСУРСІВ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Земля є одним з головних природних ресурсів, джерелом життя людей. Земля – це основа, просторовий базис життя людини, а також головний засіб виробництва продовольства та сировини, основа сільськогосподарського виробництва. За земельною територією Україна є найбільшою країною Європи, а за якісним складом ґрунтів та біопродуктивністю угідь – однією з найбагатших держав світу [1].

Проблема ефективності аграрного сектора в цілому й ефективності використання земельних ресурсів зокрема, безумовно, є актуальною. Ефективність використання земельних ресурсів у визначальній мірі залежить від рівня дохідності аграрних підприємств, але їхні фінансові інтереси не повинні призводити до погіршення властивостей земельних ресурсів як головного засобу виробництва у сільському господарстві [2]. Негативні зміни стану українських чорноземів, які набрали сталої тенденції за останні два десятиліття, вимагають розглядати проблему ефективності у взаємозв'язку із забезпеченням раціонального землекористування.

Земля є основою для функціонування аграрного виробництва та перебуває під охороною держави. Сталий розвиток суб'єктів господарювання є основою соціально-економічного розвитку аграрного виробництва. Рівень забрудненості, висока кислотність, ерозії впливають на відтворення

земельних ресурсів. Особливо це відображається на землях сільськогосподарського призначення. Головна мета більшості аграрних підприємств – отримати прибуток будь якою ціною, зводить до мінімуму дотримання агротехнічних вимог. Раціоналізація землекористування, з боку держави, проводиться повільно, на землях сільськогосподарських підприємств не приділяють уваги щодо розробки сівозміни, що приводить до деградації ґрунтового покриву [3].

Одними з актуальних проблем використання земельних ресурсів аграрних підприємств є еколого-економічні. Еколого-економічні проблеми включають, в першу чергу, раціональне землекористування. Сутність раціонального землекористування полягає в максимальному залученні до господарського обігу всіх земель та їх ефективне використання за основним цільовим призначенням, створення найсприятливіших умов для високої продуктивності сільськогосподарських угідь та одержання на одиницю площі максимальної кількості продукції за найменших витрат праці та коштів.

Використання землі супроводжується перетворенням і зміною основних її природних, первісних властивостей та виникненням нових. У сільському господарстві ефективним є перетворення земельних угідь у рілля. Розорювання площ, раніше покритих трав'яною рослинністю, зрошення в засушливих та осушення боліт у зволжених регіонах, збільшення внаслідок цього площі ріллі сприяє ефективному зростанню виробництва сільськогосподарської продукції і супроводжується глибоким перетворенням навколишнього середовища. Нерідко ці перетворення стають небажаними, виходячи за межі початкових наслідків [4].

Оскільки останнім часом все більшого розмаху набуває розширення масштабів видобування корисних копалин, розвиток промисловості, міського, сільського, гідротехнічного і транспортного будівництва, що негативно впливає на аграрні підприємства, оскільки це вимагає постійного вилучення земель з сільськогосподарського обігу. Через зменшення площі сільськогосподарських угідь втрачаються потенціальні можливості щодо забезпечення населення продуктами харчування, а промисловості – сільськогосподарською сировиною.

Для компенсації угідь, вилучених з сільськогосподарського обігу, було розорано схилів та прируслові землі, а наявні орні сильно перенасичено ґрунтовиснажливими культурами, що призвело до інтенсивного розвитку ерозійних процесів та інтенсивної деградації ґрунтів [4]. І якщо така тенденція до зменшення гумусу в ґрунтах зберігатиметься і надалі, то в недалекому майбутньому Україна може опинитися на порозі гумусового голоду – великої екологічної катастрофи, і тоді вже ніякі агротехнічні, меліоративні, природоохоронні та організаційно-господарські заходи не зможуть відновити агротехнічного потенціалу землі. Через це проблему відтворення гумусу в ґрунтах і підвищення їх родючості слід розглядати як найважливішу в народному господарстві України. Інакше наша країна не

зможє розраховувати на стабільне нарощування виробництва сільськогосподарської продукції та забезпечення свого населення продуктами харчування.

Інтенсивне забруднення природного середовища значною мірою є наслідком нераціонального сільськогосподарського виробництва. Отруйні речовини, які знаходяться у мінеральних, хімічних добривах та отрутохімікатах, проникають в організми людей, викликаючи їх захворювання. Саме тому, економічна вигода від застосування продукції хімічної промисловості не вичерпує усіх аргументів на користь нарощування темпів постачання сучасних продуктів хімії сільському господарству. Є низка важливих факторів, які вказують на негативну сторону внесення добрив. Застосування великих доз добрив може погіршити якість продукції, ґрунтових вод, що зумовлює забруднення близьких річок і водойм. Використання мінеральних добрив дало змогу певною мірою підвищити врожайність сільськогосподарських культур, однак подальше збільшення їх доз уже не сприяє її зростанню, що пов'язано зі зменшенням запасів гумусу в ґрунті. Зростання врожайності неможливе без удосконалення технології внесення добрив. Безконтрольне їх застосування призводить до забруднення навколишнього середовища, що загрожує здоров'ю людини.

Задля покращення ситуації необхідно здійснити комплекс заходів:

- для приведення у відповідність біологічних особливостей рослин необхідно найкращим чином розміщувати посіви та формувати сівозміни з урахуванням якості угідь, їх розташування тощо;
- з метою забезпечення не лише ефективного використання родючості ґрунтів, але і його покращення слід використовувати технології, які б враховували особливості конкретної ділянки ріллі;
- в процесі виробництва необхідно використовувати ресурсозберігаючі та природоохоронні заходи і впроваджувати екологічно чисті технології.

Отже, ефективне використання земельних ресурсів має винятково важливе значення для сталого розвитку аграрного сектора України. Нині, рівень використання земель в Україні настільки критичний, що подальша деградація потенціалу земельних ресурсів у сільському господарстві може мати катастрофічні наслідки.

Література:

1. Еколого-економічні проблеми використання земельних ресурсів [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: <https://buklib.net/books/24065/>
2. Манзій О.П. Стратегія ефективного використання земельних ресурсів у сільському господарстві [Електронний ресурс] / О.П. Манзій // Економічні науки. – Режим доступу до ресурсу: http://www.rusnauka.com/8_NMIV_2013/Economics/12_131296.doc.htm
3. Стегній О.В. Використання земельних ресурсів аграрних підприємств України [Електронний ресурс] / О.В. Стегній. – 2013. – Режим доступу до ресурсу: http://internal.khntusg.com.ua/fulltext/PAZK/VISN/VISN_161_2015/37.pdf

4. Еколого-економічні проблеми використання земельних ресурсів в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: https://revolution.allbest.ru/agriculture/00793838_0.html#text
5. Березіна Л.М. Управління землекористуванням: механізми удосконалення / Л.М. Березіна. // Вісник Львівської комерційної академії. – 2015. – № 47. – С. 5–10.

Бобровник В. М.

кандидат економічних наук,
доцент кафедри обліку, аудиту та оподаткування

Ковальчук Т. А.

студентка спеціальності «Облік та аудит»

*Хмельницький національний університет
м. Хмельницький, Україна*

РОЛЬ ТА ЗНАЧЕННЯ СУЧАСНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

Сучасний етап світового розвитку характеризується стрімким розвитком інформаційних технологій, які створюють можливості для зростання ефективності виробництва. Пошук нових шляхів розвитку підприємств, який був обумовлений перетвореннями у бізнесі, що відбуваються у всьому світі, спричинив перехід від індустріального суспільства до нової епохи економічних відносин – «нової економіки».

Сучасне суспільство часто називають інформаційним. Це є досить високим показником значимості та важливості інформації в наш час, її ролі та можливостей. Використання нових інформаційних технологій для будь-якої діяльності є фактором певних змін в розподілі праці, технології управління. Від впровадження та ефективного управління інформаційними технологіями залежать результати діяльності всіх суб'єктів господарювання та досягнення ними поставлених цілей [1].

Адже, в умовах обмеженості природних ресурсів перед сучасними підприємствами постає питання зміщення акцентів з факторів виробництва на пошуку засобів підвищення рентабельності шляхом створення ефективної системи управління. Узагальнюючи думки авторів, слід відзначити, що в період так званої «нової економіки» джерелом створення доданої вартості є досконале оперування знанням, інформацією і ідеями, які стають критично важливими елементами в усіх способах розвитку. Тільки реалізація такого підходу дозволить розглядати підприємство як ринково орієнтовану, внутрішньо єдину систему, що здійснює ефективне перетворення вихідних ресурсів у кінцеву продукцію.